एम्. ए. मुर्थि

बनाम

कर्णाटक राज्य एवं अन्यमाने

सेप्टेम्बर 2,2003

[दोरेस्वामी राजु एवं अरिजित् पशायत, न्यायमूर्त्तिद्वय]

सेबा आइन : निर्द्धारित तारिख परे अर्जित योग्यता — प्रभाव — पदबी पाइँ जारि होइथिबा नियुक्ति सूचना— अपिलकारी एवं प्रतिबादी संख्या 4 ओ 5 समान पदबी पाइँ आबेदन करिबा — आबेदन दाखल करिबार शेष तारिखरे योग्य न थिबा सत्त्वे प्रतिबादी संख्या 4 ओ 5ङ्कु लिखित परीक्षारे बसिबाकु अनुमति दिआयिबा — साक्षात्कार तारिखरे सेमाने योग्य होइथिबा — प्रतिबादी संख्या 4ङ्कु चयन करायिबा एवं प्रतिबादी संख्या 5ङ्कु प्रतीक्षा तालिकारे रखायिबा — एहाकु आपत्ति करि उच्च न्यायालयरे आबेदन दाखल — आबेदन खारज — उच्च न्यायालय पूर्बतन सर्बोच्च न्यायालयङ्कर एक राय उपरे निर्भर करिबा — चयन तारिखरे सेहि राय बलबत्तर थिबा बोलि धारणा करिबा — परबर्त्ती पुनर्बिचार राय द्वारा पूर्बतन राय बातिल् होइथिबा सत्त्वे ताहाकु प्रयोग न करिबा - निर्ण्णय — चयन तारिखरे बलबत्तर थिबा रायकु हिँ प्रयोगयोग्य बोलि धारणा करि एवं परबर्त्ती पुनर्बिचार रायकु प्रयोग न करिबारे उच्च न्यायालय त्रुटि करिछन्ति - येउँ प्रार्थीमाने निर्द्धारित तारिख परे योग्यता अर्जन करिथिले, सेमाने आबेदन दाखल करिबार शेष तारिखरे योग्य न थिबारु नियुक्ति पाइँ अयोग्य थिले - तथापि, मामलार परिस्थितिकु दृष्टिरे रखि सेमानङ्क नियुक्ति बातिल् करायाउनाहिँ, किन्तु निर्द्धारित तारिखरे योग्य थिबा एवं परे नियुक्त होइथिबा ब्यक्ति सेमानङ्कठारु बरिष्ठ पदबीरे रहिबे ।

भबिष्यमुखी रद्दकरण सिद्धान्त — ब्याख्या करागला — कौणसि बिशिष्ट रायरे एहा स्पष्ट भाबे उल्लेख न हेले, भबिष्यमुखी रद्दकरण प्रयोग हेब नाहिँ ।

बयस एवं सेथिरे आबश्यक योग्यता निर्द्धारण करि दुइटि पदबीरे नियुक्ति पाइँ बिज्ञापन माध्यमरे आबेदन आह्वान करायाइथिला । आबेदनकारी एवं उत्तरदाता 4

ଏବଂ **5** ଏହାର ଉତ୍ତରରେ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ । ଯଦିଓ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିବାର ଶେଷ ତାରିଖରେ ପ୍ରତିବାଦୀ **4** ଏବଂ **5** ଯୋଗ୍ୟ ନଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଲିଖିତ ପରୀକ୍ଷା ଦେବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ତେବେ ସାକ୍ଷାତକାର ଦିନ ସେମାନେ ଯୋଗ୍ୟ ଥିଲେ । ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା **4**ଙ୍କୁ ଚୟନ କରାଯାଇଥିବାବେଳେ, ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା **5**ଙ୍କୁ ପ୍ରତୀକ୍ଷା ତାଲିକାରେ ରଖାଯାଇଥିଲା । ଏହା ବିରୁଦ୍ଧରେ, ଆବେଦନକାରୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ରିଟ୍ ପିଟିସନ୍ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯାହା ଖାରଜ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସୁପ୍ରିମକୋର୍ଟଙ୍କ ରାୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ ଯେଉଁଥିରେ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ଯଦି ଦରଖାସ୍ତକାରୀ ସାକ୍ଷାତକାର ସମୟ ସୁଦ୍ଧା ଯୋଗ୍ୟତା ହାସଲ କରିଛନ୍ତି, ତେବେ ତାହା ଯଥେଷ୍ଟ ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଦୁଇ ଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ଆବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ପୁଣିଥରେ ଖାରଜ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପୁନର୍ବିଚାର ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା; ତାହାର ମୂଳ ଆଧାର ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଥିଲା ଯେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଯେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ, ସେହି ରାୟ ପରେ ବାତିଲ୍ କରାଯାଇଥିଲା । ତଥାପି, ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା **4**ଙ୍କ ଚୟନ ତାରିଖରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ପ୍ରଥମ ରାୟ ବଳବତ୍ତର ଥିଲା ବୋଲି ଧାରଣା କରି, ପୁନର୍ବିଚାର ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା; ଏବଂ ଏହି କାରଣରୁ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା **4**ଙ୍କ ଚୟନକୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ବୋଲି ମତ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ।

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ ନ୍ୟାୟାଳୟ

ରାୟ ଦେଲେ : **1.1.**ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ରାୟ ଦେବାରେ ତ୍ରୁଟି କରିଥିଲେ ଯେ ଚୟନ ତାରିଖରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିବା ରାୟ ବଳବତ୍ତର ଥିଲା ଏବଂ ଉକ୍ତ ରାୟକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରୁଥିବା ସମୀକ୍ଷା ରାୟ ନୁହେଁ । ଅଧିକନ୍ତୁ, ଯେତେବେଳେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ରାୟ ପ୍ରଥମ ରାୟର ପୁନର୍ବିଚାର ରୂପେ ଦିଆଯାଇଥାଏ, ସେପରି ସ୍ଥିତିରେ ପୂର୍ବତନ ରାୟର କୌଣସି ଅସ୍ତିତ୍ୱ ରହେ ନାହିଁ; ପୁନର୍ବିଚାର ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ୱୀକୃତି ଦେଇ ପରେ ଯେ ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥାଏ, ସେହି ରାୟ ହିଁ ପ୍ରାୟୋଗିକ ଭାବେ ଏବଂ ସମସ୍ତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ଏକମାତ୍ର ବୈଧ ରାୟ ଭାବେ ଗ୍ରହଣୀୟ; କାରଣ ପୁନର୍ବିଚାର ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ମଞ୍ଜୁର କରିବା ସହିତ ପୂର୍ବତନ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିରସ୍ତ ହୋଇଯାଇଥାଏ ।

ଅଶୋକ କୁମାର ଶର୍ମା ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ *ଚନ୍ଦର ଶେଖର ଏବଂ* ଅନ୍ୟଜଣେ , **[1993] Supp. 2 *SCC 611*** *ଏବଂ ଅଶୋକ କୁମାର ଶର୍ମା* ଏବଂ *ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଚନ୍ଦର ଶେଖର* ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ, **[1997] 4 SCC 18, ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ।**

1.2. **ସାଧାରଣତଃ, ଆଇନର ଏକ ନୀତି ପ୍ରତିପାଦିତ କରୁଥିବା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ବିଚାରଧୀନତାର ପର୍ଯ୍ୟାୟ ନିର୍ବିଶେଷରେ ସମସ୍ତ ମାମଲା ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ କାରଣ ଏହା ଅନୁମାନ କରାଯାଏ ଯେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଯାହା ପ୍ରତିପାଦିତ ହୋଇଛି, ବାସ୍ତବରେ, ଆରମ୍ଭରୁ ଆଇନ ଅଟେ । ଭବିଷ୍ୟମୁଖୀ ରଦ୍ଦକରଣ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ, ଯାହା ଆମେରିକୀୟ ନ୍ୟାୟଶାସ୍ତ୍ରର ଗୋଟିଏ ବିଶେଷତା, ସାଧାରଣ ବୈଧ ସିଦ୍ଧାନ୍ତର ପ୍ରତି ଗୋଟିଏ ଅପବାଦ ଅଟେ । ଭବିଷ୍ୟମୁଖୀ ରଦ୍ଦକରଣ ସାମ୍ବିଧାନିକ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ସିଦ୍ଧାନ୍ତମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଅଂଶ ଅଟେ ଏବଂ ପୂର୍ବରୁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଯାହାକୁ ଆଇନ ଭାବେ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ, ତାହାକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିବା ସମୟରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହାକୁ ଅବଲମ୍ବନ କରିପାରିବେ । ଏହା ନିଷ୍ପତ୍ତି ହୋଇସାରିଥିବା ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନଃ ଖୋଲିବାକୁ ରୋକିବା, ମାମଲାର ବହୁଳତାକୁ ନିବାରଣ କରିବା ଏବଂ ଅନିଶ୍ଚିତତା ସହିତ ଏଡ଼ାଯୋଗ୍ୟ ବିବାଦକୁ ରୋକିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଭାବିତ ଏକ ପ୍ରଣାଳୀ ଅଟେ । ଅନ୍ୟ ଭାବେ କହିଲେ, ଘୋଷଣା ତାରିଖ ପୂର୍ବରୁ ଘୋଷିତ ଆଇନର ବିପରୀତ ଭାବେ ଗୃହୀତ ପଦକ୍ଷେପଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟାପକ ସାର୍ବଜନୀନ ହିତରେ ବୈଧତା ଦିଆଯାଇଥାଏ । ଘୋଷିତ ଆଇନ ଭବିଷ୍ୟତର ମାମଲାଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ।**

ଆଇ.ସି. ଗୋଲକ ନାଥ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ ବନାମ *ପଞ୍ଜାବ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ,* **ଏ. ଆଇ. ଆର୍. (1967) ଏସ୍. ସି. 1643**; ପରିଚାଳନା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ, ଇ. ସି. ଆଇ. ଏଲ୍., ହାଇଦ୍ରାବାଦ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ବି. କରୁଣାକର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ , **[1993] 4 ଏସ୍. ସି. ସି. 727;** ଅଶୋକ କୁମାର ଗୁପ୍ତା ବନାମ ୟୁ. ପି. ରାଜ୍ୟ, **[1997] 5 ଏସ. ସି. ସି. 201** ଏବଂ ବାବୁରାମ ବନାମ ସି. ସି. ଜାକୋବ, **[1999] 3 ଏସ. ସି. ସି. 362, ଉଲ୍ଲେଖିତ ।**

1.3. **ପ୍ରଶ୍ନରେ ଥିବା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ କି ନାହିଁ ତାହା ସୂଚିତ କରିବା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦାୟିତ୍ୱ । ଅନ୍ୟ ଭାବେ କହିଲେ, କୌଣସି ବିଶିଷ୍ଟ ରାୟରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ ନ ହେଲେ, ଭବିଷ୍ୟମୁଖୀ ରଦ୍ଦକରଣ ପ୍ରୟୋଗ ହେବ ନାହିଁ । ଭବିଷ୍ୟମୁଖୀ ରଦ୍ଦକରଣ ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରି କୌଣସି ବିଶିଷ୍ଟ ମାମଲାର ନିଷ୍ପତ୍ତି କେବଳ ଭବିଷ୍ୟତ୍ ପାଇଁ ପ୍ରୟୋଗଯୋଗ୍ୟ ହେବ ବୋଲି ଧାରଣା କରିବା ଅନୁମତିଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ।**

2. ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 4ଙ୍କ ଚୟନ ତାରିଖରୁ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇ, ସେ ବରିଷ୍ଠ ପାହ୍ୟାରେ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 4ଙ୍କଠାରୁ ଉପରେ ରହିବେ । ଏହା କେବଳ ବରିଷ୍ଠତା ଏବଂ ସେବାର ନିରନ୍ତରତା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ହେବ ଏବଂ କୌଣସି ଦରମା କିମ୍ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆର୍ଥିକ ଲାଭର ଅଧିକାର ପାଇଁ ନୁହେଁ । ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 5 କେବଳ ପ୍ରତୀକ୍ଷା ତାଲିକାରେ ଥିଲେ ଏବଂ ପରେ ସେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି; ଏହିହେତୁ ସେ ମଧ୍ୟ ବରିଷ୍ଠତାରେ ଅପିଲକାରୀ ଏବଂ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 4ଙ୍କଠାରୁ ତଳେ ରହିବେ ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 6913-6914 /2003 ।

କର୍ଣ୍ଣାଟକ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 16.1.2002 ଏବଂ 28.1.2002 ତାରିଖରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ରାୟ ଓ ଆଦେଶରୁ, ଯାହା ରିଟ୍ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 479/78 ଏବଂ ରିଟ୍ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 479/1998 ରେ ପୁନର୍ବିଚାର ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 53/2002 ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ।

ଆବେଦନକାରୀ ତରଫରୁ ଆର୍. ମୋହନ, କାଶୀ *ବିଶ୍ୱେଶର ଏବଂ ଜି.* ରାମକୃଷ୍ଣ ପ୍ରସାଦ ଆବେଦନ କରିଥିଲେ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ଲଳିତା କୌଶିକ, ନରେଶ କୌଶିକ, ସୁଶ୍ରୀ ଶିକ୍ସା ଚୌହାନ, ସଞ୍ଜୟ ଆର ହେଗଡେ, ଇ. ସି. ବିଦ୍ୟା ସାଗର ଏବଂ ଡ. ସୁଶୀଲ ବଲୱାଣ୍ଡା ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ଅରିଜିତ୍ ପାସାୟତ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା:

ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଉଭୟ ଅପିଲରେ ସାଧାରଣ ତଥ୍ୟାତ୍ମକ ପରିସ୍ଥିତି ଏବଂ ସମାନ ବୈଧ ପ୍ରଶ୍ନ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବାରୁ, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଏହି ସାଧାରଣ ରାୟ ଦ୍ୱାରା ନିଷ୍ପତ୍ତି କରାଯାଉଛି ।

ସଂକ୍ଷିପ୍ତରେ ବାସ୍ତବ ପୃଷ୍ଠଭୂମି ନିମ୍ନରେ ଦିଆଗଲା:

କର୍ଣ୍ଣାଟକ ରାଜ୍ୟ ଆର୍ଥିକ ନିଗମ (ଏହାପରେ 'ନିଗମ' ବୋଲି ଉଲ୍ଲେଖିତ) 18.7.1995 ତାରିଖର ବିଜ୍ଞପ୍ତି ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରବନ୍ଧକ (ଅର୍ଥ ଓ ହିସାବ)ର ଦୁଇଟି ପଦବୀ ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆବେଦନ ଆହ୍ୱାନ କରିଥିଲେ । ପ୍ରବନ୍ଧକ (ଅର୍ଥ ଓ ହିସାବ)ର ଦୁଇଟି ପଦବୀ, ଗୋଟିଏ ସାଧାରଣ ବର୍ଗ ପାଇଁ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଅନୁସୂଚିତ ଜାତି ବର୍ଗ ପାଇଁ ଜାରି ହୋଇଥିବା ଆବେଦନ ଆହ୍ୱାନ ବିଜ୍ଞପ୍ତିରେ

ଆବଶ୍ୟକ ଶିକ୍ଷାଗତ ଯୋଗ୍ୟତା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରାଯାଇଥିଲା । ବିଜ୍ଞପ୍ତିରେ ଏହା ସ୍ୱଷ୍ଟ ଭାବେ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ବୟସ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଯୋଗ୍ୟତା 31.7.1995 ତାରିଖ ଅନୁସାରେ ଗଣନା କରାଯିବ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଆକୃତିରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୂଚନା ସହିତ ଆବେଦନପତ୍ରଗୁଡ଼ିକ 29 ଜୁଲାଇ, 1995 ପୂର୍ବରୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ନିକଟକୁ ପହଞ୍ଚିବା ଉଚିତ ଏବଂ ଅସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆବେଦନପତ୍ର କିମ୍ବା ଆବଶ୍ୟକ ସନ୍ନିବେଶ ପତ୍ର ବିନା ଥିବା ଆବେଦନପତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ଖାରଜ କରାଯିବ।

ଉକ୍ତ ବିଜ୍ଞପ୍ତିର ପ୍ରତିକ୍ରିୟାରେ ଅପିଲକାରୀ ଏବଂ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 4 ଓ 5 ଆବେଦନକାରୀ ଥିଲେ । ଯଦିଓ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିବାର ଶେଷ ତାରିଖରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 4 ଯୋଗ୍ୟ ନଥିଲେ, ତାଙ୍କୁ ଲିଖିତ ପରୀକ୍ଷାରେ ଯୋଗଦେବାକୁ ଏବଂ ହାଜର ହେବାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ତେବେ ସାକ୍ଷାତକାର ଦିନ ସେ ଯୋଗ୍ୟ ଥିଲେ । ଲିଖିତ ପରୀକ୍ଷା 1.10.1995 ତାରିଖରେ ଆୟୋଜିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ମୁଖାମୁଖି ସାକ୍ଷାତ୍କାର 25.11.1995 ତାରିଖରେ କରାଯାଇଥିଲା । ଅନୁରୂପ ସ୍ଥିତି ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 5 ସହିତ ସମାନ ବୋଲି କୁହାଯାଇଥିଲା । ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 4ଙ୍କୁ ଚୟନ କରାଯିବାବେଳେ, ଅପିଲକାରୀ ତାଙ୍କ ଚୟନକୁ ଆଇନ ଅନୁସାରେ ନୁହେଁ ବୋଲି ଆପତ୍ତି କଲେ । ଉଲ୍ଲେଖଯୋଗ୍ୟ ଯେ ପ୍ରତୀକ୍ଷା ତାଲିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଛି ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ନମ୍ବର 5 କୁ ପ୍ରତୀକ୍ଷା ତାଲିକାରେ ରଖାଯାଇଛି ।

ବାଙ୍ଗାଲୋରର କର୍ଣ୍ଣାଟକ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ରିଟ୍ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ଯେଉଁଥିରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 4 ର ଚୟନକୁ ଆପତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 5 କୁ ପ୍ରତୀକ୍ଷା ତାଲିକାରେ ରଖାଯାଇଥିଲା । ଯଦିଓ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ବିଦ୍ୱାନ ଏକକ ବିଚାରପତି ରାୟ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 4 ନିଯୁକ୍ତି ତାରିଖ ଅନୁଯାୟୀ ଅଯୋଗ୍ୟ, ସେ କହିଥିଲେ ଯେ ଲୋକହିତରେ ଚୟନ ବଜାୟ ରଖିବାକୁ ହେବ ।

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିଷ୍ପତ୍ତି *ଆଶୋକ କୁମାର ଶର୍ମା ଓ ଅନ୍ୟଜଣେ* ବନାମ *ଚନ୍ଦର ଶେଖର ଓ ଅନ୍ୟଜଣେ* [1993] Supp. 2 SCC 611 *(ଯାହାକୁ ଏଠାରେ ପ୍ରଥମ* ଆଶୋକ *କୁମାର ଶର୍ମା ମାମଲା ବୋଲି* ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଉଛି) ଉପରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଗଲା, ଯେଉଁଠାରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଥିଲା ଯେ ସାକ୍ଷାତ୍କାର ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆବେଦକ ଯୋଗ୍ୟତା ଅର୍ଜନ କରିଥିଲେ, ତାହା ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ।

ଦୁଇ ଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ରିଟ୍ ଅପିଲ ଦାଖଲ କରାଗଲା । ବିଜ୍ଞ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ମତକୁ ଦୁଇ ଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଦ୍ୱାରା ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଥିଲା । ପୁନର୍ବିଚାର ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଗଲା; ତାହାର ମୂଳ ଆଧାର ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଥିଲା ଯେ *ଆଶୋକ କୁମାର ଶର୍ମା ଓ ଅନ୍ୟମାନେ* ବନାମ *ଚନ୍ଦର ଶେଖର ଓ ଅନ୍ୟଜଣେ* [1997] 4 SCC 18 ରେ ଯେ ମତ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଥିଲା, (ତାହା ପରେ ଆଶୋକ କୁମାର ଶର୍ମା ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା . II ରୂପରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ) I ତେଣୁ ଦୁଇ ଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଖଣ୍ଡପୀଠ ରାୟର ସମୀକ୍ଷା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା I ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମତ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ଯେ 18.7.1995 ତାରିଖରେ, ଅର୍ଥାତ୍ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଜାରି ହୋଇଥିବା ତାରିଖରେ, ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 4 ଆବେଦନ କରିବା ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ନଥିଲେ, ତଥାପି କିଛି ତାରିଖ ଓ ତଥ୍ୟ ଏଠାରେ ପ୍ରସଙ୍ଗିକ । ସେ 1995 ଏପ୍ରିଲରେ ବ୍ୟବସାୟ ପ୍ରଶାସନ ସ୍ନାତକୋତ୍ତର ପରୀକ୍ଷା ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ତାହାର ଫଳାଫଳ 4.9.1995 ତାରିଖରେ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଥିଲା । ଲିଖିତ ପରୀକ୍ଷା 1.10.1995 ତାରିଖରେ ଆୟୋଜିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ମୁଖାମୁଖି ସାକ୍ଷାତ୍କାର 25.11.1995 ତାରିଖରେ କରାଯାଇଥିଲା I ଲିଖିତ ପରୀକ୍ଷା ଏବଂ ମୁଖାମୁଖି ସାକ୍ଷାତ୍କାର ଆୟୋଜିତ ହେବା ସମୟରେ ଅତିକମରେ ସେ ଆବଶ୍ୟକ ଯୋଗ୍ୟତା ଅର୍ଜନ କରିସାରିଥିଲେ I *ଆଶୋକ କୁମାର ଶର୍ମାଙ୍କ* ପ୍ରଥମ ମାମଲାର ରାୟ 18.12.1992 ତାରିଖରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ସେହି ମାମଲାର ପୁନର୍ବିଚାର ଆବେଦନରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି 10.3.1997 ତାରିଖରେ ଦିଆଯାଇଥିଲା I ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 4ଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି ସେତେବେଳେ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ଆଶୋକ କୁମାର ଶର୍ମା ପ୍ରଥମ ମାମଲାର ପୂର୍ବ ନିଷ୍ପତ୍ତି ବଳବତ୍ତର ଥିଲା । ତେଣୁ ମତ ପ୍ରକାଶ କରାଗଲା ଯେ ଚୟନ ତାରିଖରେ ପ୍ରଥମ ରାୟ ବଳବତ୍ତର ଥିଲା; ଏହି କାରଣରୁ ସେହି ରାୟର ତର୍କକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରି ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 4ଙ୍କ ଚୟନକୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ I

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଯୁକ୍ତି ଦିଆଗଲା ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଧାରଣା ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ, କାରଣ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଘୋଷିତ ଆଇନ ସଦା ସମୟରେ ପ୍ରଚଳିତ ଆଇନ ବୋଲି ଧାରଣା କରାଯାଏ I ସାଧାରଣତଃ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ବୈଧ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଘୋଷଣା କରାଗଲେ, ମାମଲା କେଉଁ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଚାଲିଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ୍ୟ ସେହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ସମସ୍ତ ମାମଲାରେ ପ୍ରୟୋଗଯୋଗ୍ୟ ହୁଏ; କାରଣ ଏହା ଧାରଣା କରାଯାଏ ଯେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଯାହା ଘୋଷଣା କରନ୍ତି, ତାହା ପ୍ରାରମ୍ଭ ଠାରୁ ହିଁ ପ୍ରକୃତ ଆଇନ ଅଟେ I ଭବିଷ୍ୟମୁଖୀ ରଦ୍ଦକରଣ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ, ଯାହା ଆମେରିକୀୟ ନ୍ୟାୟଶାସ୍ତ୍ରର ଗୋଟିଏ ବିଶେଷତା ଏବଂ ସାଧାରଣ ବୈଧ ସିଦ୍ଧାନ୍ତର ଏକ ଅପବାଦ, ପ୍ରଥମଥର ପାଇଁ *ଏଲ. ସି. ଗୋଲକ ନାଥ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ* ବନାମ *ପଞ୍ଜାବ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ* AIR (1967) SC 1643., ରେ

ଆମଦାନୀ କରାଯାଇ ଲାଗୁ କରାଗଲା । *ପରିଚାଳନା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ, ECIL, ହାଇଦ୍ରାବାଦ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ* ବନାମ *ବି. କରୁଣାକର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ* [1993] *4 SCC 727 ରେ,* ଏହିମତ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଭବିଷ୍ୟମୁଖୀ ରଦ୍ଦକରଣ ସାମ୍ବିଧାନିକ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ସିଦ୍ଧାନ୍ତର ଗୋଟିଏ ଅଂଶ ଅଟେ ଏବଂ ପୂର୍ବରୁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଯାହା ଆଇନ ଭାବେ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ, ତାହାକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିବା ସମୟରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହାକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରିପାରିବେ । ଏହା ନିଷ୍ପତ୍ତି ହୋଇସାରିଥିବା ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନଃ ଖୋଲିବାକୁ ରୋକିବା, ମାମଲାର ବହୁଳତାକୁ ନିବାରଣ କରିବା ଏବଂ ଅନିଶ୍ଚିତତା ସହିତ ଏଡ଼ାଯୋଗ୍ୟ ବିବାଦକୁ ରୋକିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଭାବିତ ଏକ ପ୍ରଣାଳୀ ଅଟେ । ଅନ୍ୟ ଭାବେ କହିଲେ, ଘୋଷଣା ତାରିଖ ପୂର୍ବରୁ ଘୋଷିତ ଆଇନ ବିପରୀତ ଭାବେ ଗୃହୀତ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟାପକ ସାର୍ବଜନୀନ ହିତରେ ବୈଧତା ଦିଆଯାଏ । ଘୋଷିତ ଆଇନ ଭବିଷ୍ୟତର ମାମଲାଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ । (*ଅଶୋକ କୁମାର ଗୁପ୍ତା ବନାମ ୟୁ. ପି. ରାଜ୍ୟ,* [1997] 5 ଏସ. ସି. ସି. 201, *ବାବୁରାମ ବନାମ ସି. ସି. ଜାକୋବ,* [1999] 3 SCC 362 ଦେଖନ୍ତୁ । ପ୍ରଶ୍ନରେ ଥିବା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ କି ନାହିଁ ତାହା ସୂଚିତ କରିବା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦାୟିତ୍ୟ । ଅନ୍ୟ ଭାବେ କହିଲେ, ବିଶିଷ୍ଟ ରାୟରେ ସ୍ୱଷ୍ଟ ଭାବେ ଉଲ୍ଲେଖ ନ ଥିଲେ, ଭବିଷ୍ୟମୁଖୀ ରଦ୍ଦକରଣ ପ୍ରୟୋଗ ହେବ ନାହିଁ । ଭବିଷ୍ୟମୁଖୀ ରଦ୍ଦକରଣ ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରି କୌଣସି ବିଶିଷ୍ଟ ମାମଲାର ନିଷ୍ପତ୍ତି କେବଳ ଭବିଷ୍ୟତ୍ ପାଇଁ ପ୍ରୟୋଗଯୋଗ୍ୟ ହେବ ବୋଲି ଧାରଣା କରିବା ଅନୁମତିଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ । ବାଧ୍ୟକାରୀ ନଜିର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ନ୍ୟାୟିକ ନିଷ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକରେ ନିଶ୍ଚିତତା ଓ ସମରୂପତାକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦେଇଥାଏ ଏବଂ ଆଇନର ସ୍ୱାଭାବିକ ବିକାଶକୁ ସମ୍ଭବ କରାଇଥାଏ; ଏହା ସହିତ ଦୈନନ୍ଦିନ କାରବାରର ଅଂଶ ଥିବା ଲେନଦେନର ପରିଣାମ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିତତା ଦିଏ । ଏହି ପରିସ୍ଥିତି ଥିବାରୁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଯେ ଚୟନ ତାରିଖରେ ବଳବତ୍ତର ଥିବା ରାୟକୁ ହିଁ ପ୍ରୟୋଗଯୋଗ୍ୟ ବୋଲି ଧାରଣା କରି ଏବଂ ଆଶୋକ କୁମାର ଶର୍ମା ଓ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଚନ୍ଦର ଶେଖର ର ପୁନର୍ବିଚାର ରାୟକୁ ଅପ୍ରୟୋଗ କରିଥିଲେ, ସେଥିରେ ତ୍ରୁଟି ହୋଇଛି । ଆହୁରି ମଧ୍ୟ, ଯେତେବେଳେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ରାୟ ପୁନର୍ବିଚାର ରୂପେ ଦିଆଯାଇଥାଏ, ସେପରି ସ୍ଥିତିରେ ପୂର୍ବତନ ରାୟର କୌଣସି ଅସ୍ତିତ୍ୱ ରହେ ନାହିଁ; ପୁନର୍ବିଚାର ଆବେଦନକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ସହିତ ପୂର୍ବ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିରସ୍ତ ହୋଇଯାଏ ଏବଂ ପୁନର୍ବିଚାର ଉପରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ରାୟ ହିଁ ପ୍ରାଭାବଶାଳୀ ଏବଂ ସମସ୍ତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ଏକମାତ୍ର ରାୟ ଭାବେ ଗ୍ରହଣୀୟ । ତେଣୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଏହା ଆମକୁ ସହାୟତାଗୁଡ଼ିକୁ କିପରି ଢାଞ୍ଚାଗତ କରାଯିବ ସେ ଜଟିଳ ପ୍ରଶ୍ନ ସମ୍ମୁଖୀନ କରାଏ । ଏହା ବିବାଦରେ ନାହିଁ ଯେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ 9.11.2002 ରେ ମଧ୍ୟ ନିଯୁକ୍ତ

କରାଯାଇଛି । ଯଦିଓ ଏହି ମାମଲାରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 4 ଓ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 5ଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି ବାତିଲ୍ କରିବା ସମ୍ଭବ ଥିଲା, ମାମଲାର ବିଶେଷ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଆମେ ମନେ କରୁଛୁ ଯେ ତାହା ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ; ବରଂ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ସମତାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକର କରି ଏବଂ ଭିନ୍ନ ପଦ୍ଧତି ଅବଲମ୍ବନ କରି ମୂଳ ନ୍ୟାୟର ହିତରେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଅଧିକାରକୁ ସମଞ୍ଜସ କରାଯାଇପାରେ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତିକୁ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 4ଙ୍କ ଚୟନ ତାରିଖରୁ ପ୍ରଭାବୀ ବୋଲି ଧରାଯାଇ, ସେ ବାରିଷ୍ଠତାରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 4ଙ୍କଠାରୁ ଉପରେ ରହିବେ । ଏହା କେବଳ ବରିଷ୍ଠତା ଏବଂ ସେବାର ନିରନ୍ତରତା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ହେବ, କୌଣସି ଦରମା କିମ୍ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆର୍ଥିକ ଲାଭର ଅଧିକାର ପାଇଁ ନୁହେଁ । ଯେହେତୁ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 5 କେବଳ ପ୍ରତୀକ୍ଷା ତାଲିକାରେ ଥିଲେ, ଏବଂ ଏହା କୁହାଯାଇଛି ଯେ ତାଙ୍କୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଛି, ସେ ମଧ୍ୟ ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 4 ଠାରୁ ତଳେ ରହିବେ। ତଦନୁସାରେ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା । ଖର୍ଚ୍ଚ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ରହିବ ନାହିଁ ।

ଏମ୍. ପି. ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

ଅସ୍ବୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ଅନୁବାଦିକା:
ତପସ୍ୱିନୀ ବିଶ୍ୱାଳ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ,
କଟକ ।